

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce: **Y.K.**, státní příslušnost U., bytem ■■■, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2014, č. j. MV-112802-3/SO-2012,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 21. 7. 2014, č. j. MV-112802-3/SO-2012, se pro nezákonnost zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3 000 Kč ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále také jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 3. 9. 2012, č. j. OAM-57997-19/ZR-2011, jímž žalobci nebyla podle § 44a odst. 4 v návaznosti na § 46a odst. 2 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců a změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodloužena doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny.

Žalobce spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí především v chybném výkladu neurčitých právních pojmů „ohrožení bezpečnosti České republiky“ a „narušení veřejného pořádku“ a v nesprávném uvážení o míře odpovědnosti za předložení falsifikátu v jiném správním řízení. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není dle žalobce zřejmé, proč se žalovaný obává narušení veřejného pořádku, když správní orgány nezkoumaly původ

padělaného pracovního povolení a nemohly tedy vědět, zda je žalobce padělal sám, či o tom alespoň věděl. Stav věci tak nebyl spolehlivě zjištěn. Pokud žalobce listinu v minulosti nepadělal a o padělku nevěděl, nelze se domnívat, že ji padělá v budoucnosti a ohrozí veřejný pořádek. Pokud je i nevědomé předložení padělků důvodem k obavě z narušení veřejného pořádku, měly správní orgány zdůvodnit, jaké budoucí narušení mají na mysli, a co je veřejný pořádek. Správní orgány postihují žalobce za jednání, za které nemohl být trestně ani správně odpovědný, absentuje zde zavinění. Žalobce dále namítá, že správní orgány nadřadily obecné právní úvahy o pojmu bezpečnosti státu a ochraně veřejného pořádku základním lidským právům, jako je ochrana osobnosti, rodiny a soukromí a neaplikovali tak řádně § 174a zákona o pobytu cizinců, když nezohlednily závažnost protiprávního jednání žalobce (nešlo o přestupek ani trestní čin), délku pobytu cizince na území (10 let), povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je žalobce státním občanem. Žalobce proto navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a přiznání náhrady nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout, přitom uvedl shodné skutečnosti jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Z obsahu správního spisu byly zjištěny tyto pro danou věc podstatné skutečnosti:

Žalobce pobýval na území České republiky od 22. 8. 2004 na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání. Toto povolení mu bylo opakovaně prodlužováno. Dne 28. 7. 2008 podal opětovně žádost o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání, které bylo vyhověno. Následně však bylo zjištěno, že rozhodnutí Úřadu práce v Jablonci nad Nisou předložené k této žádosti bylo padělané. Na základě této skutečnosti bylo řízení o povolení k dlouhodobému pobytu obnoveno a v obnoveném řízení byla žalobcova žádost zamítnuta. O odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 6. 2009, č. j. SPR-1265/ČJ-2009-9CPR-C214 tak, že je zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. Žaloba, kterou žalobce toto rozhodnutí napadl, byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2012, č. j. 6 Ca 186/2009-54.

S odkazem na výše uvedený rozsudek Městského soudu v Praze správní orgán prvního stupně v řízení o nyní projednávané žádosti ze dne 3. 8. 2011 o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem sloučení rodiny konstatoval, že byla prokázána existence skutečnosti, která naplňuje podmínku pro neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu § 44a odst. 4 v návaznosti na § 46a odst. 2 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce namítal, že správní orgán prvního stupně postupoval v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť zcela ignoroval fakt, že žalobce padělanou listinu předložil v dřívějším řízení v dobré víře, že je pravá. Předmětnou listinu stejně jako ostatní dokumenty zajišťoval pan ■■■, tehdejší předseda družstva ■■■, pro které žalobce v té době pracoval. Na základě žalobcem podaného trestního oznámení je pro výše uvedené jednání ■■■ také trestně stíhán. Dále žalobce upozorňoval na pouze formální posouzení přiměřenosti zásahu do osobních a

rodinných poměrů ze strany správního orgánu prvního stupně a zdůrazňoval, že by byl v případě neprodloužení povolení k pobytu oddělen od své ženy a dítěte.

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že důvodem zamítnutí žádosti a neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu je skutečnost, že žalobce v žádosti ze dne 28. 7. 2008 o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání předložil padělaný doklad, i když podpisem žádosti potvrdil úplnost a pravdivost údajů uvedených v žádosti. Konstatoval, že § 46a odst. 2 písm. d) zákona o pobytu cizinců nevyžaduje úmyslné porušení povinností stanovených tímto zákonem. Pokud tedy správní orgán prvního stupně zjistil, že žalobce v předchozí žádosti předložil padělané nebo pozměněné doklady, byl povinen rozhodnout o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Takový postup je vyjádřením nutnosti chránit průběh správního řízení před nekorektním jednáním ze strany účastníka řízení a především jeho plné zodpovědnosti za náležitosti, které ke své žádosti přikládá. Je nepodstatné, kdo padělek zhotovil nebo zda žalobce věděl o tom, že se jedná o falsifikát. Je nesporné, že žalobce předložil k žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu padělané rozhodnutí Úřadu práce Jablonec nad Nisou a na základě tohoto padělaného dokladu mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu prodlouženo. Předložením padělku zákonem požadovaného dokladu bylo zásadně ovlivněno rozhodování správního orgánu, který byl uveden v omyl. Žalovaný uzavřel, že protiprávní jednání žalobce je nutno charakterizovat jako závažné narušení veřejného pořádku a odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2006, sp. zn. 11 Ca 51/2006. Žalovaný dále konstatoval, že správní orgán prvního stupně hodnotil přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Zjistil, že manželka a dcera žalobce pobývají na území České republiky na základě platného povolení k dlouhodobému pobytu, avšak s ohledem na podvodné jednání žalobce vyslovil, že rozhodnutí není nepřiměřené ve vztahu k důvodu neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Také žalovaný zastává názor, že rozhodnutí je přiměřené, neboť žalobce předložil k žádosti padělanou náležitost, čímž porušil povinnost stanovenou v § 103 písm. c) zákona o pobytu cizinců.

Ve věci proběhlo dne 25. 8. 2015 ústní jednání. Žalovaný se z jednání omluvil a souhlasil s tím, aby věc byla projednána v jeho nepřítomnosti. Žalobce zopakoval argumenty uvedené v žalobě a navrhoval provést důkaz listinami, které obdržel od družstva SVIRŽ včetně padělaného potvrzení úřadu práce. Těmito listinami chtěl prokázat, že to nebyl on, kdo potvrzení úřadu práce padělal. Konstatoval také, že jeho manželka má v současné době na území České republiky udělen již trvalý pobyt.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.

Žalobce vytýká správním orgánům nezákonnost jejich rozhodnutí především z důvodu chybného výkladu pojmu „narušení veřejného pořádku“.

Podle § 44a odst. 4 věty poslední zákona o pobytu cizinců platnost povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny nelze prodloužit, je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto povolení (§ 46a).

Podle § 46a odst. 2 písm. d) zákona o pobytu cizinců ministerstvo dále zruší platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, jestliže bylo zjištěno, že by cizinec mohl při dalším pobytu na území ohrozit bezpečnost České republiky nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.

Je proto nutné vycházet z toho, že klíčovou otázkou je posouzení jednání žalobce z hlediska výhrady veřejného pořádku. Judikatura Nejvyššího správního soudu k této problematice prošla vývojem a vyústila v zásadní rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 26. 7. 2011, č. j. 3 As 4/2010 - 151, publ. pod č. 2420/2011 Sb. NSS. Na toto rozhodnutí Nejvyšší správní soud opakovaně odkazuje i ve své následné judikatuře. V rozsudku ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 6/2012-29 se Nejvyšší správní soud uvedl, že *ustanovení zákona o pobytu cizinců upravující dlouhodobý pobyt za účelem společného soužití rodiny [§ 46a, § 46b, § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. h) a § 9 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky] je nutno interpretovat ve světle směrnice Rady 2003/86/ES o právu na sloučení rodiny, jejímiž ústředními prvky jsou respekt k rodinnému životu a nejlepší zájmy nezletilých dětí. V důsledku akcentace těchto hodnot musejí být důvody veřejného pořádku, pro které lze žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny zamítnout, srovnatelně závažné jako důvody veřejného pořádku dle čl. 45 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie. K zamítnutí žádosti z důvodů veřejného pořádku proto může být přistoupeno výhradně v situacích, kdy se cizinec dopustil jednání (nebo alespoň existuje jasná hrozba takového jednání), které představuje dostatečně závažné ohrožení základního zájmu společnosti, typicky v podobě nejzávažnější trestné činnosti.*

Aplikujeme-li výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu na projednávaný případ je zjevné, že argumentace žalovaného nemůže obstát. Žalovaný spatřuje hrozbu narušení veřejného pořádku ve skutečnosti, že žalobce k dřívější žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání předložil padělaný doklad. Žalobce tak svým jednáním sice v minulosti porušil povinnost stanovenou v § 103 písm. c) zákona o pobytu cizinců uvádět v řízení podle tohoto zákona pravdivě a úplně všechny požadované údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem, ovšem nelze vyloučit, že jednal nezaviněně. Přestože je žalobce odpovědný za pravost předloženého povolení k zaměstnání, nelze přehlédnout, že jeho tvrzení, že se stal obětí podvodného jednání jiné osoby, jsou vnitřně konzistentní a podporuje je i fakt, že byl na území České republiky zaměstnán již od roku 2004 a z ničeho nevyplývá, že byl okolnostmi nucen v žádosti ze dne 28. 7. 2008 padělat povolení k zaměstnání. Závěr žalovaného o podvodném jednání žalobce není ničím podložen. Dle názoru zdejšího soudu proto nelze dovodit, že by jednání žalobce představovalo dostatečně závažné ohrožení základního zájmu společnosti.

Nadto je třeba upozornit na skutečnost, že správní orgány měly k dispozici informace o tom, že žalobce předložil k žádosti ze dne 28. 7. 2008 padělané povolení k zaměstnání již před posledním rozhodnutím o pobytovém oprávnění žalobce, kdy žalobci dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny od 4. 5. 2010 bez problémů povolily.

Soud neprováděl dokazování listinami, které žalobce obdržel od družstva SVIRŽ, neboť předmětem tohoto řízení není zjistit, kdo padělané potvrzení úřadu práce zhotovil.

Vzhledem k tomu, že zdejší soud shledal, že nebyly splněny podmínky pro aplikaci § 46a zákona o pobytu cizinců, neboť žalovaný nesprávně vyložil pojem „narušení veřejného pořádku“, zrušil soud rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost postupem dle § 78 odst. 1 s. ř. s. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému. V dalším řízení bude žalovaný vázán vysloveným právním názorem soudu podle § 78 odst. 5 s. ř. s.

S ohledem na výše uvedené soud již neposuzoval, zda se správní orgány dostatečně zabývaly přiměřeností dopadu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzené věci byl úspěšný žalobce, má tak právo na náhradu nákladů řízení, které byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 25. srpna 2015

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu